

І. В. Бірюкова, Л. М. Рєзнікова

Лауер Ніна Володимирівна

ЛАУЕР Ніна Володимирівна (01. 12. 1911, Харків – 18. 01. 1996, Київ) – патофізіолог. Дочка В. Лауера, дружина [М. Бажана](#). Доктор медичних наук (1953). Навч. в Омському мед. інституті (РФ, 1929–32), закін. 2-й Ленінгр. мед. інститут (нині С.-Петербург, 1933). Працювала 1935–41 та 1944–74 в Інституті фізіології АН УРСР (Київ): 1961–73 – завідувач відділу вікової фізіології, 1973–74 – старший науковий співробітник-консультант відділу фізіології газообміну. Під час 2-ї світової війни – на Саратов. станції переливання крові (РФ), у Моск. н.-д. клін. інституті. Вивчала питання порівнял. фізіології і патології, вікові особливості гіпоксич. станів, роль нерв. системи у патогенезі запалення.

Основні праці

До питання про роль вуглеводів у резистентності до аноксії // МедЖ. 1947. Т. 16; О влиянии возбуждающих веществ на дыхание и кровяное давление у новорожденных в норме и при асфиксии. К., 1958 (співавт.); О значении изменений сердечного выброса в регулировании кислородного режима организма при гипоксии // УФЗН. 1970. Т. 1, № 2 (співавт.).

Бібліографічний опис:

Лауер Ніна Володимирівна / І. В. Бірюкова, Л. М. Рєзнікова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. –

Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53435>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).